

imienia. Powyższe naruszenie stanowi bezpośrednią przyczynę wyrządzenia skarżącej istotnej krzywdy i szkody wynikających odpowiednio, po pierwsze, z naruszenia jej dobrego imienia, oraz po drugie, rozwiązania umów, utraty mienia i dochodów, w odniesieniu do których przysługuje jej prawo do zadośćuczynienia i odszkodowania.

Ze swej strony zarzut posiłkowy dotyczy istnienia reżimu odpowiedzialności niezależnej od winy Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2019 r. — Almashreq Investment Fund/Rada

(Sprawa T-62/19)

(2019/C 139/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Almashreq Investment Fund (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi skarżącej;
- w konsekwencji, nakazanie Unii Europejskiej naprawienia całej szkody wyrządzonej skarżącej, której wysokość Sąd określi według zasad słuszności;
- posiłkowo, wyznaczenie biegłego w celu ustalenia rozmiaru szkody wyrządzonej skarżącej;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi zarzut główny i zarzut posiłkowy, dotyczące szkody, która miała zostać wyrządzona skarżącej i za którą odpowiedzialność ponosi Rada Unii Europejskiej.

Zarzut główny dotyczy tego, że sporne środki ograniczające, a mianowicie decyzja Rady (WPZiB) 2018/778 z dnia 28 maja 2018 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i dalsze akty wykonawcze, są niezgodne z prawem. Po pierwsze, naruszają one obowiązek uzasadnienia określony w art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, oraz po drugie, naruszają prawo własności skarżącej oraz prawo do poszanowania jej dobrego imienia. Powyższe naruszenie stanowi bezpośrednią przyczynę wyrządzenia skarżącej istotnej krzywdy i szkody wynikających odpowiednio, po pierwsze, z naruszenia jej dobrego imienia, oraz po drugie, rozwiązania umów, utraty mienia i dochodów, w odniesieniu do których przysługuje jej prawo do zadośćuczynienia i odszkodowania.

Ze swej strony zarzut posiłkowy dotyczy istnienia reżimu odpowiedzialności niezależnej od winy Unii Europejskiej.
